

nede i Store Belt, men har ikke kunnet bruges, lader det til, idet den er sendt tilbage, og nu ere Havnene færdige, og man venter paa Dampfærgerne, for at Trafikken kan begynde at finde Sted, men Dampfærgeren er der ikke. Der synes atter her at være en meget stor Langsomhed tilfede med Hensyn til denne Sags Fremme, men der hviler ogsaa et underligt Mørke over, hvorledes det egentlig hænger sammen. Jeg vil opfordre den høitærede Minister til at oplyse, hvorledes denne Sag staar, for at vi baade kunne komme til at dømme om, hvilke finantsielle Fordele der ere vundne ved at bestille en Dampfærge i Sverige, og hvorvidt der er Udset til, at Dampfærgeren i en nogenlunde nær Fremtid kan bruges, og da navnlig ogsaa, hvorvidt den høitærede Minister har benyttet de Midler, som han jo i Følge Kontrakten har, til at skaffe sig Skadeserstatning for den forsinkede Aflevering eller til at fremtvinge en hurtig Aflevering. Den samme mærkværdige Passivitet eller Mangel paa Forberedelse, som jeg har tilladt mig at oplyse med Hensyn til de to andre Boster paa Finantsloven, gjør sig endnu stærkere gældende med Hensyn til Arbejderne ved Frederikshavns Havn. I Marts 1881 blev der forelagt et Lovforslag om at bygge en Havn ved Frederikshavn. Dette Lovforslag blev ganske vist ikke fremmet, men da det var et almindeligt Onske ogsaa fra den høitærede Ministers Side, at denne Sag maatte blive fremmet saa hurtigt som muligt, blev der paa Tilseesbevillingsloven optaget en Bevilling, for at man strax inden Finantsaarets Udløb kunde begynde paa Arbejdet, og paa de følgende Finantslove er der stadig opført en Bevilling dertil. Jeg har selv været i Frederikshavn i Sommer og har haft Leilighed til at se, at der aldeles ikke er Tale om, at man arbejder paa Frederikshavns Havn. Der er begyndt en lille bitte Smule, men nu ligger det Hele stille, og der er ikke det Mindste, der tyder paa, at denne Sag fremmes. Det gaar der, som paa alle andre Omraader: Alting ligger. Da jeg nu omtaler Frederikshavn, kan jeg ikke undlade med det Samme at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Trafikken paa Frederikshavn. Det er de Herrer bekendt, at den høitærede Minister i lang Tid har interesseret sig varmt for at faae bygget et Statsdampskib, som kunde føre Post og Passagerer fra Frederikshavn til Gøteborg. Bevillingen dertil er af forskellige Grunde negtet, dels fordi man var i Tvivl om, hvorvidt det var rigtig at etablere Statsdrift der, dels fordi man var i Tvivl om, hvorvidt man ikke allerede skulde have til-

strækkeligt Materiel, saa at det altsaa var overflødig at udrede denne store Udgift, eller om man ikke rigtigere kunde anvende disse Midler paa andre Punkter eller til andre Diemed. Kort sagt, denne Bevilling blev negtet, men begjæres paany. Man skulde herefter tro, at den høitærede Minister havde varm Interesse for Trafikken over Frederikshavn. Dette er imidlertid paa ingen Maade Tilfældet. Dersom de Herrer vilde gjøre sig bekendte med Forholdene deroppe, vilde de se, at det er den eneste Interesse, der vises denne Trafik fra den høie Regjerings Side, at faae dette Dampskib, som den ikke kan faae, medens der derimod er mange uheldige Forhold oppe ved Frederikshavn, som der ikke er gjort Noget omhelst for at ordne. Jeg skal saaledes nævne, at alle Tog fra Frederikshavn shdpaa afgaa for sent, eller gaa saa langsomt, at man ikke fra Frederikshavn kan naae at komme i rette Tid til Parisertoget, som afgaar fra Hamborg. Det har til Følge, at Rejsende fra Sverige, som ellers vilde gaa denne Vej, betydelig hurtigere og bekvemere gaa gennem Sverige og over den svenske Route ned, hvor de komme hurtigere frem. Ligeledes lyder der almindelig Klage over, at der ikke paa denne Route er daglig Fart, idet man med en saadan Andendagsfart, naar man hoer længere borte, vanskelig kan beregne eller huske, hvilke Tider Dampskibet gaar, og den Ubequemlighed og Uleilighed holde de Rejsende ikke af. Saa bliver Følgen, at de foretrække at gaa den Vej, hvor de vide, at de sikkert kunne komme igennem og ikke risikere at ligge en Dag over. En saadan daglig Fart paa Routen Frederikshavn—Gøteborg har Ministeren allerede for en Række Aar tilbage faaet Bemyndigelse herfra til at sætte i Gang. Det er der aldrig rejst Indvendinger imod, tværtimod, Ministeren er endog bleven opfordret dertil fra dette Things Side. Men der sker desuagtet Ingenting i saa Henseende, skjøndt det stader Trafikken i høi Grad. Dertil kommer endelig, at det Skib, som den høitærede Minister har skaffet tilveie, er saa lille, at det kun daarlig kan bruges. Jeg vil ikke sige, at det er ikke sødygtigt eller ikke kan seile; det kan det. Men det er saa lille, at Passagererne gennemgaaende klage over det og sige, at det er et slet og ubevent Skib, som de ikke holde af at rejse med, og derfor vælge en anden Vej. Med andre Ord, paa alle Omraader er denne Route forsumt, og det er i høi Grad til Skade for vort Land, thi Følgen deraf bliver ikke, som maaste nogle tro, at Folk gaa over Kjöbenhavn—Korsør, nei, de gaa naturligvis direkte ad den svenske Route, som er oprettet til Kon-